# Р Е Ш Е Н И Е
**№ 40112**

гр. София, 16.10.2026 г.

**В ИМЕТО НА НАРОДА**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД**, **Първо отделение 47 състав,** в публично заседание на 29.09.2026 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Катя Аспарухова**

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **2736** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.10, ал.1, т.1 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/ вр. с чл.10а, ал.4 от ЗЧРБ и Наредбата за условията и реда да издаването на визи и определяне на визовия режим /НРУИВВР/.

Образувано е по жалба на М. М. гражданин на М. срещу Отказ за издаване на виза С по заявление №RBA26000098V от 26.01.2026г. на завеждащ консулска служба в Посолството на РБ в Р., М. - М. Д..

По изложените в жалбата съображения –се моли да се уважи същата. На първо място се визира, че искането за виза е било окомплектовано със всички документи. Имало е резервация за периода от 28.02. до 07.03.2026г. на молителя. Същият е семеен, семейството му в М., поради което има трайна връзка със страната и няма опасност от емиграция. Подчертава се, че отделно е налице финансова стабилност и трудова заетост, доколкото лицето работи като търговец на авточасти. За тези твърдения искането за виза е било окомплектовано с необходимите доказателства, поради което изводът за отказа на визата поради цел, която не отговаря на заявената – е неправилен. С оглед изложеното –се моли да се отмени обжалвания отказ.

В съдебно заседание оспорващият не представлява.

Ответната страна – не се представлява и не изразява становище по делото.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата от 20.02.26г. по отношение на акт – без данни за връчване – е допустима, от адресат на акта с правен интерес, поради което следва да се разгледа по съществото й.

Трябва да се има предвид, че производството пред ответника е започнало по заявление

№26000098 /л.12/, към което са описани приложените документи. Има резервация за самолетен билет –л.15 през Ф. за 26.02.26г. отиване и връщане 07.03.2026г.. Представено е копие от лични документи и МН паспорт с валидност по време на пътуването, копие от кредитна карта и в тази връзка извлечение за средствата в кредитната и дебитната карта в мароканска валута на лицето, представено е на френски брачно свидетелство от 18.06.2021г. между М. М. и Х. Т.. Представена е и резервация за хотел в С. от платформата „Б.“. Декларация -непреведена- на френски, че не дължи данъци. На л.16 е изявление от трето лице Т. Б.- непреведено и неотносимо, за друга виза и за друго време /20.05.2025г./, за който превод на документите по делото на оспорващия изрично е указано. Вкл. на л.39 е представено на английски мотивационно писмо с изявление на лицето, че с туристическа цел /културна, кулинарна и т.н./ желае да посети България, занимавал се търговия на авточасти, но бил творец /artist/ без конкретно да визира, че е музикант и е участвал по събития. Допълнено е, че от това се и издържал също. Отделно са посочени конкретни места в разбивка по дни към това писмо.
Тези документи, които не са преведени не следва да се обсъждат, както и отделно същите не са послужили за отказа. За постановяването му ответникът се е позовал на страната, от където лицето идва и на това, че има трансфер през Ф., както и на отрицателното становище на ДАНС.
Следва да се има предвид, че на л.142 по имейл на български жалбоподателят е допълнил, че всички документи са представени, че има финансова стабилност, защото е собственик на магазин за авточасти, за което е приложил излечение от банкова сметка със салдо 180 000мароканси драхми. Пояснено е, че вторичното му занимание е музикант, като е приложил снимки от музикални събития, където е участвал.
Също след изпращане на призовката – в отговор на същата- по имейл на л.223 лицето е посочило, че е имал хотелска резервация, полетът е бил през Ф., тъй като не е намерил директна резервация. Направен е извода, че няма намерение да емигрира, има семейство, съпруга, едно дете и в очакване на още едно, има уреден живот в М.. Тези изявления са потвърдени от нови такива по имейл на л.224 и на л.231, като последното е във връзка с това, че не може да представи документите в превод на български, защото живее в [населено място], където нямало преводач, а трябвало да пътува за което да [населено място], което изисквало допълнително време.
От ответника преписката е окомплектована със заповед №95-00-26 от 16.01.2025г. на Министъра на външните работи по т.4 дава правото на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства да се произнасят по исканията за визи. Съответно към преписката е на л.45 и заповед №АВ-02-49 от 20.12.2022г. от Посланика в Посолството на РБ в Кралство М., че при негово отсъствие по визите да се произнася консулското длъжностно лице- М.Д..
Към преписката е отрицателното становище на ДАНС от 05.06.2026г. на л.226, видно от което резервацията на лицето не е заплатена и това в допълнение с полета от Ф. и общодостъпните данни, че при подобни резервации на мароканси граждани – при издадена виза, същите не пристигат – е направен извода, че има висок риск от миграция.
Въз основа на заявлението е постановен отказ по стандартен формуляр, в който е отбелязано т.2, т.9 и т.13 от Приложение VI на Визовия Кодекс, като е посочено, че има основателни съмнение за фиктивна резервация вкл. предвид заявения полет през Ф., може да се направи предположение, че се касае за високорисков миграционен статус.
С определението за насрочване №18678 от 15.05.2026г. на страните е указана доказателствената тежест –на жалбоподателя вкл. да обори твърденията на ответника за висок риск от миграция съответно на ответника – да докаже посоченото в отказа, че резервацията е фиктивна.
С ОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:
В чл.9е от Закона за чужденците в РБ е посочено, че условията, редът и отказът на издаване на

визи се определя с акт на МС вкл. условията за съгласуването им, съобразно инструкция на министъра. С оглед изложеното приложимата наредба е Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, както и ИНСТРУКЦИЯ № КОВ-04-02-351 от 15.08.2013г. за условията и реда за съгласуване на заявленията за издаване на визи. Видно от Наредбата - чл.25, ал.3 отказът за издаване на виза – следва, ведно с релевантните бележки да се отрази върху заявлението. Решението по арг. на чл.29, ал.3 се взема от консулското представителство. Видно от заповед №95-00-254 от 03.10.2011г. приложена по делото- Министърът на външните работи е възложил на задграничните представителства да разглеждат заявленията и да подписват отказите. Във връзка с компетентността е представена заповедта за упълномощаване от консула на завеждащата консулската служба М.Д.. Следователно – отказът е издаден от компетентен орган.
В производството не са допуснати процесуални нарушения вкл. съществени такива.
По същество на спора съдът споделя мотивите на ответника. Същите са изградени на базата на анализ на представените доказателства вкл. и въз основа на отрицателното становище на ДАНС. Конкретно това становище- не е обвързващо, но в същото се съдържат мотивите на органа, след като последният го е припознал. Това становище не е обвързващо, тъй като не касае националната сигурност, но дори и да я засягаше доколкото не подлежи на самостоятелен контрол, то се осъществява при оспорването на крайния акт, тъй като се засяга правната сфера на лицето. /така решение № 8151 от 13.06.2014 г. на ВАС по адм. д. № 4656/2014 г., VII о., решение № 13436 от 29.10.2020 г. на ВАС по адм. д. № 3673/2020 г., IV о./. В този смисъл е и т. 2 от решение от 22 септември 2022 г. на СЕС по дело C-159/21, че не се допуска национална правна уредба, съгласно която, когато органи със специализирани функции, свързани с националната сигурност, са констатирали с немотивирано становище, че дадено лице представлява заплаха за тази сигурност, поради което решаващият орган да е длъжен системно да отказва да предостави субсидиарна закрила на това лице или да отнема предоставената по-рано международна закрила на същото лице, като се основава на споменатото становище.
Следователно представеното становище на ДАНС правилно е счетено от органа за мотивирано и обосновано. Лицето има полет през Ф. /въпреки че има директни полети до С./, има незаплатена хотелска резервация, идва от страна, където лицата правейки подобни резервации при издадени визи- не посещават страната, поради което правилно е счетено, че има риск от миграция. Съдът следва да допълни – че макар лицето да има семейство, то същото заявява, че очаква второ дете и при тези данни внезапния интерес да опознае без причина културата на една страна като България /без допирни точки от гледна точка на религия и етнос/ - е съмнителна. Също така – в първото си изявление сочи, че е артист /който се издържа от това/, но не визира конкретно, че е музикант, както е пояснил впоследствие. Дори и да е така – ако имаше реално намерение да посети страната ни -би избрал дестинации /събития/ във връзка с този му интерес. Отделно лицето твърди, че има доходи, а при указанията за превод на документи по делото сочи, че няма време и възможност да отиде от [населено място] до Р., за да ползва преводач, въпреки, че подобна услуга би могъл и по друг начин да се реализира, освен на място или както съдът му е указал може да ползва и друг начин за превод без надлежна заверка.
Следователно – отказът е правилен като съобразен с процесуалния и материалния закон вкл. и съответстващ на целта на ЗЧРБ.
ВОДИМ СЪДЪТ и на основание чл.172, ал.1 от АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на М. М. гражданин на М. срещу Отказ за издаване на виза С по заявление №RBA26000098V от 26.01.2026г. на завеждащ консулск служба в

Посолството на РБ в Р., М. - М. Д..
Решението може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ от съобщаването му. Преписи.
Съдия:

СЪДИЯ: